

РЕШЕНИЕ

№ 3623

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 18.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **11193** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на Г. Т. Л. ООД, [населено място], управлявано и представлявано от Т. Н. Г. срещу решение № 9600-0409 от 14.11.2011 г. на началника на Митница Столична, с което за част от внесените по ЕАД № 10BG005808H0115138 от 02.10.2010 г. стоки, описани в акта по вид, мерна единица, стойност (за брой, кг, чифт, комплект) е определена нова митническа стойност и е определено задължение - ДДС в общ размер на 2003,00 лева.

В жалбата се излагат доводи за допуснато съществено нарушение на процедурата по издаване на оспореното решение, както и подробни съображения за нарушение на материалния закон. Жалбоподателят и процесуалният му представител адв. А. поддържат, че е нарушена нормата на чл. 102 от Правилника за прилагане на ЗМ (ППЗМ). Твърдят, че в решението липсват мотиви относно занижената стойност на внесените стоки и за неприложимостта на чл. 29 от Митническия кодекс, като е налице позоваване на чл. 30, § 2, б. "б" от Митническия кодекс, но липсват доказателства за спазване на установената в нормата поредност за определяне на митническата стойност на стоките. Поддържат, че от събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин, че митническата стойност на процесните стоки може да бъде определена по реда на чл. 29 от Регламент № 2913/92 – същата е реално платена на изпращача и осчетоводена в счетоводството на Г. Т. Л. ООД. В заключение жалбоподателят и процесуалният му представител искат отмяната

на оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – началникът на митница Столична, чрез процесуалния си представител юрк. О. изразява становище за неоснователност на жалбата

Административен съд София град, I отделение, 16 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С ЕАД № 10BG005808H0115138 от 02.10.2010 г. от страна на Г. Т. Л. ООД, [населено място] е осъществен внос на стоки със страна на произход Т.. Извършена е частична проверка, за което в присъствието на декларатора(представител) И. Г. от митнически служители от МРР – митница Столична, МБ С. изток е съставен протокол № 584 от 02.10.2010 г. С протокол от 06.10.2010г. са предоставени мостри от стока № 20, № 22, № 24, № 25, № 28, № 31, № 33, № 35, № 37, № 46, № 48, № 54, № 56, № 57, № 58.

Мострите от стоки с №№ 20,22,25 и 28 са изпратени до Централна митническа лаборатория с цел определяне на коректен тарифен код.

С писмо рег. № 4425/507 от 19.04.2011г. е получена митническа лабораторна експертиза № 16-11.11.2010г. Според получените резултати стоката под № 20 представлява памучна тъкан, съдържаща тегловно по-малко от 85% памук /57%, смесена само със синтетични влакна, с тегло непревишаващо 200g/m², обагрена, със сплитка лито, поради което се класира в тарифен код [ЕГН].

С писмо рег. № 4425/655 от 20.05.2011г. е получена митническа лабораторна експертиза № 17-11.11.2010г. Според получените резултати стоката под № 22 представлява памучна тъкан, съдържаща тегловно над 85% памук, с тегло непревишаващо 200g/m², печатана; със сплитка лито, с тегло непревишаващо 100g/m², поради което се класира в тарифен код [ЕГН].

С писмо рег. № 4425/355 от 21.03.2011г. е получена митническа лабораторна експертиза № 18-11.11.2010г. Според получените резултати стоката под № 25 представлява тъкан от преди от синтетични нишки, съдържащи тегловно над 85% текстурирани нишки от полиестер от преди с различни цветове, поради което се класира в тарифен код [ЕГН].

С писмо рег. № 4425/1287 от 02.11.2011г. е получена митническа лабораторна експертиза № 19-11.11.2010г. Според получените резултати стоката под № 28 представлява тъкан, различна от платната на плевматични гуми, ламинирана с пластмаса – пливинилхлорид, несъдържаща вградени микросфери, поради което се класира в тарифен код [ЕГН].

На основание чл. 20, пар.6 от Регламент 2913/92 на ЕС стоката под номер 24 „ластик” е класирана в тарифен код [ЕГН], тъй като мострата представлява „кръгъл ластик със сечение 3 мм.”, ставка на мито 0%, а не както декларирана „плосък ластик”.

С писмо изх. № 2110 от 02.10.2010 г. на началника на МБ С. Изток от вносителя са изискани допълнителни документи относно прихода от продажба, относно наличието на разходи, относно плащанията, копия от външнотърговски договори, оферти, поръчки, фактури, дневник за покупки и продажби и др., необходими за установяване стойността на стоките, като писмото е получено на ръка от представляващ на дружеството на 02.10.2010 г. Във връзка с така изисканите доказателства с писмо вх. № 2110 от 02.10.2010 г. Г. Т. Л. ООД посочва, че при учредяване на режим „Внос” са представени фактура, ЧМР, тир карнет, сертификат АТР, износна турска митническа декларация, договор за международна покупко-продажба, като са уточнили, че с оглед

предвидения в договора 8-месечен гратисен период във връзка с плащането не могат да представят суифт за плащане на стоките. В писмото е отразено, че след реализация на стоките в бъдеще могат да предоставят на митническите органи копия от вътрешни фактури, от които да е видно цената на продаваните стоки.

На 02.10.2010 г. с писмо от началника на МБ С. Изток е изискано становище от отдел „Тарифна политика” в митница Столична за митническата стойност на стоките по ЕАД 10BG005808H01015138 от 02.10.2010 г. Към писмото са приложени копие от ЕАД, от протокол за проверка на стоките № 584 от 01.10.2010 г., копие от фактура № 142616/142617 от 01.10.2010 г., ЕХ 469140 от 01.10.2010 г., сертификат за произход, писмо за изискани допълнителни документи изх. № 2110 от 02.10.2010 г. и отговор на писмо изх. № 2110 от 02.10.2010 г.

Изготвено е становище изх. № 5808-0246 от 08.10.2010 г. на отдел „Тарифна политика” – митница Столична, в което е посочено, че за част от стоките следва да бъде определена нова митническа стойност на основание чл. 30, § 2, б.”б” от Регламент 2913/92 (стоки № 20, № 22, № 24, № 28, № 31, № 33, № 35, № 37, № 46, № 48, № 54, № 56, № 57 и № 57) въз основа на информацията, съдържаща се в изчерпателно посочените 14 бр. ЕАД. В становището е отразено, че за друга част от стоките следва да бъде определена нова митническа стойност на основание чл. 30, § 2, б.”в” от Регламент 2913/92 (стока № 25).

Производството е приключило с издаването на решение № 9600-0409 от 14.11.2011 г. на началника на митница Столична, в което е посочено, че въз основа на извършен анализ на елементите за определяне на митническата стойност, по реда на чл. 29 от МК и във връзка с прилагането на чл. 181 А и информация за стоки, определени в чл. 150 и чл. 151 от Регламент 2454/93 г. на ЕС е установено, че не се доказва по безспорен начин, че декларираната стойност за стоки по ЕАД № 10BG005808H0115138/02.10.2010г. представлява действително платената или подлежаща на плащане цена, съгласно чл. 29, пар.1, б „б” от Митническият кодекс.

Установено е, че в кл.8 „б” и кл.11”б” в подадената от Г. Т. Л. ООД D.V. 1-декларация за стойността е декларирано, че при продажбата на стоките няма косвени плащания по сделката. Към ЕАД е представена декларация за търговски и финансов лизинг между местно и чуждестранно юридическо лице. Административният орган се е позовал на разпоредбите на чл. 29, пар.1, б. „б” от МК и е изложил довод, че наличието на такива търговски взаимоотношения означава, че продажбата или цената на внасяните стоки е обект на условия или съображения, стойността на които не може да бъде определена, поради което тази стойност следва да се разглежда като непряко плащане от купувача към продавача и представлява част от реално платената или подлежаща на плащане цена. Направено е заключение, че сделката е подчинена на условия и съображения, които не могат да се остойностят и следователно не могат да се приложат разпоредбите на чл.29 от Регламент 2913/92г. на ЕС и чл.35 от ЗМ.

Поради тези обстоятелства декларираната митническа стойност на стоки № 20, № 22, № 24, № 25, № 28, № 31, № 33, № 35, № 37, № 46, № 48, № 54, № 56, № 57, № 58, внасяни с ЕАД № 10BG005808H0115138/02.10.2010г. не е приета и са използвани алтернативни методи за остойностяване. Въз основа на извадка от митническа информационна система е извършен анализ на митническа стойност на идентични стоки, оформени на режим „свободно обращение – крайно потребление”. От получените данни е направен извод, че не могат да се приложат разпоредбите на чл. 30, параграф 2, буква „а” от Регламент 2913/92 на ЕС. За стоките под номера №№

20,22,25,28,31,33,35,37,46,48,54,56,57 и 58 новата митническа стойност е определена на основание чл. 30, § 2, б. "б" от МК. В решението е налице позоваване на становище № 5808 – 0246 от 08.10.2010 г. на отдел „Тарифна политика”. Въз основа на новата митническа стойност е определено допълнително задължение за ДДС в размер на 2003,00 лева.

Формулиран е и извод, че кодът в кл.43 на ЕАД за остойността на стоки не следва да бъде 1/едно/, на основание чл. 29 от Регламент 2913/92г. на ЕС, съгласно Наредба Н-17 от 13.12.2006г. на МФ за прилагане на разпоредбите на Приложение № 37 и Приложение № 38 от Регламент /ЕИО/ 2454/93 на Комисията относно писмено деклариране чрез Единния административен документ.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Обжалваното решение е връчено на представител на дружеството на 16.11.2011 г. и е оспорено пред Административен съд София град, с жалба, подадена чрез Агенция Митници – ТМУ Столична с вх. № 9600-0409 от 30.11.2011 г. Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Решение № 9600-0409 от 14.11.2011 г. на началника на митница Столична е издадено от компетентен орган – ръководителя на митническото учреждение, овластен да упражнява митнически контрол и надзор (§ 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗМ).

При издаване на оспореното решение е нарушена процедурата по чл. 102 от Правилника за прилагане на ЗМ (ППЗМ). Съгласно чл. 102, ал. 1 от ППЗМ митническите органи не следва да определят митническата стойност на внасяните стоки въз основа на метода на договорната стойност, ако, съобразно процедурата по ал. 2, имат достатъчно основания за съмнения, че декларираната стойност представлява общата сума, платена или подлежаща на плащане, дефинирана в чл. 35 от закона, или, съгласно разпоредбата на ал. 1, т. 2 от същия член, декларираната стойност е повлияна от някакви условия или съображения и стойността на това влияние не може да бъде определена. От друга страна, нормата на чл. 102, ал. 2 от ППЗМ предвижда, че когато митническите органи имат съмненията по ал. 1, те могат да поискат допълнителна информация съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3. В процесния случай с писмо изх. № 2110 от 02.10.2010 г. на началника на МБ С. Изток и в съответствие с разпоредбите на чл. 181 а(2) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията, въвеждащ разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 за създаване на Митнически кодекс на Общността, от дружеството е изискана допълнителна информация във връзка с вноса по процесния ЕАД 10BG005808H0115138 от 02.10.2010 г. съобразно нормата на чл. 178, ал. 4 от цитирания Регламент. Дружеството е представило отговор – писмо с вх. № 2110 от 02.10.2010 г.

Съгласно чл. 181 а (2) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията когато съмненията продължават, независимо от представената допълнителна информация, митническите органи са длъжни, преди да вземат окончателно решение, да уведомят заинтересованото лице, в писмен вид, ако желае за мотивите, на които се основават

техните съмнения, както и да му предоставят реална възможност да отговори. Окончателното решение и основанията за вземането му се съобщават в писмен вид на въпросното лице.

Следователно от анализа на чл. 102 от ППЗМ и чл. 181 а (2) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията се обосновава извода, че при наличието на продължаващо съмнение относно митническата стойност на стоката митническите органи уведомяват заинтересованото лице за съображенията (мотивите), на които се основават техните съмнения и му предоставят възможността да даде отговор по тях. Г. Т. Л. ООД е представило изисканите документи, но впоследствие не е уведомено за наличието на продължаващи съмнения относно декларираната митническа стойност на стоките, както и че определената по реда на чл. 29 от МК стойност на гореописаните стоки е повлияна от условия и съображения, които не могат да бъдат определени, така че тази стойност не може да бъде приета като законно определена митническа стойност. В становището на отдел „Тарифна политика” е посочено, че съществуват такива съмнения относно стойността по чл. 29 от МК, но не са отразени каквито и било съображения за този извод, както и липсват доказателства за надлежно уведомяване на лицето за тях.

Съгласно чл. 29, § 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 митническата стойност на внасяни стоки е договорната им стойност, а именно, платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността, коригирана, при необходимост, в съответствие с разпоредбите на членове 32 и 33, при условие че: а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача, различни от ограниченията, които: — са наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Общността, — засягат географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани, или — не засягат значително стойността на стоките;

б) продажбата или цената не са подчинени на условия или съображения, чиято стойност по отношение на подлежащите на остойностяване стоки не може да бъде определена;

в) нито една част от прихода от всяка последваща препродажба, последващо отстъпване на правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача не се връща пряко или косвено на продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция по силата на член 32; и

г) купувачът и продавачът не са свързани лица или когато са свързани лица — договорната стойност е приемлива за митнически цели съгласно параграф 2.

Когато митническата стойност на стоката не може да се определи съгласно чл. 29, трябва да се приложат последователно б. „а”, „б”, „в” и „г” от чл. 30, § 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, докато се стигне до първата буква, по която въпросната стойност може да се определи. Редът се спазва, само когато разпоредбите на една от буквите не са достатъчни или не може да се определи митническата стойност, като в такива случаи се разглежда следващата буква до определяне на въпросната стойност.

Съдът намира, че необосновано митническите органи приемат, че не може да се определи договорната стойност на процесните стоки на основание чл. 29 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 въпреки допълнително изисканите от вносителя писмени доказателства. Съгласно представения договор за международна покупко- продажба от 05.07.2010 г. стойността на описаните в ЕАД стоки не е конкретно посочена.

Договорът има характера на рамково съглашение, доколкото според чл. 2 стоките като наименования, асортимент, количество, качество могат да се заявяват и договарят по всякакъв удобен за страните начин, включително на място в складове и обекти на продавача. Съгласно чл. 10 от договора цената на стоките се договаря за всяка отделна пратка, а според чл. 13 страните могат да конкретизират различни отстъпки при големи количества; при артикули с нестандартни размери, единични бройки, остатъци от обработка, артикули с ниско качество, бракувани при по-ниски цени от обичайните в международната търговия.

При така съдържащите в договора за международна покупко-продажба общи клаузи за определяне на цената на процесните стоки митническите органи са били длъжни да пристъпят към събиране и приобщаване на други доказателства за установяване на подлежащата на плащане цена. Единичната цена на всяка стока и общата стойност на съответното количество стоки, както и крайната обща стойност на всички стоки в щатски долари са отразени в износната митническа декларация и съответстват на фактури № 142616 и 142617 от 01.10.2010 г., където е посочена обща стойност 12100,00 USD FOB. От съдържанието на представената износна митническа декларация (кл. 22) стойността на стоките, описани в нея, съвпада с отразената стойност на стоките в цитираните фактури. По делото е представен РКО, издаден от Г. Т. Л. ООД на 31.12.2010г. за сумата от 19550 лева, в който е посочено, че парични средства в размер на 18037,90лв. се предоставят на турския доставчик А. Мадени Яг Петрол Ю. като плащане по фактури № 142616 и 14617/0110110. Сумата по РКО е осчетоводена в главна книга „Каса в лева“ за м.12.2010 г. Сумата по фактури № 142616 и 142617 от 01.10.2010 г. е осчетоводена в сметка „Доставчици“ 139(1012) за периода 01.11.2010 – 30.11.2010г. Представено е и уведомление от продавача за плащане на сумата по описаните фактури, измежду които са изброени и фактури № 142572 и № 142573. Следователно, съществуват доказателства за изплащане на цялата описана в процесните фактури сума. По отношение на заприходяването на стоките дружеството – жалбоподател е представило дневник за покупки за съответния данъчен период (м. 11.2010 г.), съгласно който е отразен вноса по процесния ЕАД (под № 10), което се доказва и от представената справка – извлечение от сметки „Доставчици“ и „Стоки“ за процесния период. Отразената в счетоводните документи стойност на стоките отговаря на митническата стойност по ЕАД.

Представените доказателства позволяват да се направи обосновен извод, че са налице данни за определяне на митническата стойност на процесните стоки съобразно правилото на чл. 29 от Митническия кодекс на Общността. Не може да се поддържа, че липсват доказателства за платената реално или подлежащата на плащане договорна стойност на внесените стоки. За да се пристъпи до определяне на митническата стойност по реда на чл. 30, § 2, б. „б“ и съответно, б. „в“ от Регламент 2913/92, следва преди това последователно да е изключено прилагането на предходните букви съобразно чл. 30, § 1 от Регламент № 2913/92. Това означава, че митническите органи е следвало първоначално да обосновават невъзможността да се определи митническата стойност на стоките по реда на чл. 29 от Регламент № 2913/92, след което да преминат към проверка на условията по чл.30, § 1, б. „а“, след това по б. „б“ от

Регламент № 2913/92 и след това евентуално към приложението на чл.30, § 2, б."в" от Регламент 2913/92 (за другата част от стоките), само ако не могат да се приложат предходните букви. Приложението на заместващите методи по чл. 30, § 2, б. „ а” – б. „г” от Регламент № 2913/92 и съответстващия му чл. 36 от Закона за митниците е подчинено на изискването всяка следваща разпоредба да се прилага само при условие, че не е възможно прилагането на предходната.

В оспореното решение на началника на Митница Столична е посочено, че въз основа на извадката от митническа информационна система и извършения анализ на идентични стоки, оформени на режим „свободно обращение – крайно потребление” се налага извода, че не може да бъде приложен метода по чл. 30, § 2, б. ” а” от Регламент 2913/92. В административния акт, както и в становището на отдел „Тарифна политика” липсват изложени каквито и да било съображения какви точно стоки са били обсъждани и дали те са идентични на всяка една от процесните стоки. В тази връзка основателно е възражението на жалбоподателя, че липсата на мотиви на митническите органи за изключване приложението на метода по чл. 30, § 2, б."а" от МК възпрепятства проверката на съда и представлява съществено нарушение на основното правило за последователно прилагане на заместващите методи по Митническия кодекс. За да бъде определена митническата стойност на конкретна стока по реда на чл. 30, § 2 от МК, необходимо е да не може тя да бъде определена по чл. 29 от Митническия кодекс, т.е. да липсват доказателства за договорната стойност, която е платена реално или подлежи на плащане. С оглед на гореизложеното въз основа на представените от жалбоподателя документи при осъществения внос на стоките се установява, че тази предпоставка не е налице, поради което не може да се приеме, че е налице основателно съмнение по смисъла на чл. 102, ал. 1 от ППЗМ у митническите органи по отношение на декларираната митническа стойност.

За да приемат, че не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 30, § 2, б."а" от МК, митническите органи се позовават на извадка от митническа информационна система, въз основа на която е извършен анализ на митническата стойност на идентични стоки, оформени на режим „свободно обращение – крайно потребление” . По делото е представена извадка от системата Т., незаверена от ответната страна, без подпис и печат на съответно длъжностно лице, в която са описани ЕАД (номер, дата), изпращач, получател, описание на стоката, тарифен номер, митническа стойност и единична цена(за част от стоките няма отразена единична цена). Тази извадка не може да служи като доказателство по делото, тъй като не е заверена по надлежния ред. Освен това позоваването на извадката е бланкетно, без да са изложени конкретни съображения в насока колко и какви вносове за били обсъждани, за да се направи съпоставка дали представената в рамките на съдебното производство извадка от системата Т. А е същата като тази, използвана в хода на административното производство. Видно от нейното съдържание същата отразява вносове в Р. Б., а не и на територията на Общността. Това означава, че по този начин се подменя волята на митническия орган, който е приел, че заместващите методи се основават на вносове в рамките на Общността.

Видно от съдържанието на обжалвания административен акт митническата стойност на стоките е определена по реда на чл. 30, § 2, б.б” от Регламент 2913/92 (аналогична е разпоредбата на чл. 36, ал. 2, т. 2 от ЗМ), като се използва метода на договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в Общността и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване. Като база за сравнение са използвани 14 бр. ЕАД по номера и дати описани в мотивите на решението. Липсва конкретно посочване коя стока от процесния ЕАД с каква стока е сравнявана и от кое от представените 14 бр. ЕАД за сравнение, като такава информация не се съдържа и в цитираното становище на отдел „Тарифна политика” № 5808 – 0246 от 08.10.2010 г. Едновременно с това не се установява и по какъв начин е формирана новата стойност – липсва такава информация както в становището на отдел „Тарифна политика”, така и в обжалваното решение. Задължение на съответния административен орган е да мотивира акта си към датата на неговото издаване, като не съществува пречка съображенията на органа да бъдат изложени в съпътстващи административния акт писмени документи. В процесния случай това изискване не е спазено. Посочването на 14 бр. ЕАД в мотивната част на обжалваното решение и отразяването, че те са послужили за база за сравнение на гореописаните стоки не означава, че митническите органи са изпълнили императивното изискване административният акт да бъде мотивиран.

С оспореното решение е променен тарифния код на стоките под номера 20;22;24;25 и 28.

На основание чл. 20, пар.6 от Регламент 2913/92 на ЕС стоката под номер 24 „ластик” е класирана в тарифен код [ЕГН], тъй като мострата представлява „кръгъл ластик със сечение 3 мм.”, ставка на мито 0%, а не както декларирана „плосък ластик”. Промяната в тарифното класиране на останалите стоки се обосновава с резултатите от митнически лабораторни експертизи, при които е извършен анализ на проби от стоките, взети с протокол № 584/02.10.2010г.

В жалбата е заявено, че решението на началника на митница Столична се оспорва изцяло, но не са изложени аргументи срещу промяната на тарифния код на стоките. Не са ангажирани и доказателства, с които да установяват данни, различни от установените посредством митническа лабораторна експертиза № 16-11.11.2010г., митническа лабораторна експертиза № 17-11.11.2010г., митническа лабораторна експертиза № 18-11.11.2010г.и митническа лабораторна експертиза № 19-11.11.2010г. Предвид изложеното, настоящата инстанция намира жалбата за неоснователна в тази ѝ част.

С решението на началника на митница Столична административният орган е променил кода в кл.43 на ЕАД за остойностяване на стоки, от 1/едно/, на 3(три), на основание чл. 29 от Регламент 2913/92г. на ЕС и съгласно Наредба Н-17 от 13.12.2006г. на МФ за прилагане на разпоредбите на Приложение № 37 и Приложение № 38 от Регламент /ЕИО/ 2454/93 на Комисията относно писмено деклариране чрез Единния административен документ. Според чл. 8, т.36 от Наредба Н-17 от 13.12.2006г. на МФ в клетка № 43 „МО Код” се попълва кодът на използвания метод за изчисляване на митническата стойност. Съгласно приложение № 13 към разпоредбата с код 3 се отбелязва

метода на определяне на митническа стойност по правилата на чл. 30 §2, б. „б” от Регламент 2913/92г. на ЕС и. Предвид изложеното по горе административният орган не е установил по безспорен начин основания за приложението на реда на чл. 30 §2, б. „б” от Регламент 2913/92г. при изчисляване на митническата стойност на стоките по ЕАД № 10BG005808H0115138 от 02.10.2010 г., поради което решението е незаконосъобразно в тази част.

По изложените съображения решение № 9600-0409/14.11.2011г. на началника на митница Столична следва да бъде отменено в частта му, с която е определена нова митническа стойност на стоките под номера: 20;22;25;28;31;33;35;37;46;48;54;56;57 и 58 по ЕАД № 10BG005808H0115138/02.10.2010г. и на Г. Т. Л. ООД е определено задължение за публични държавни вземания в размер на 2003,00лв., представляващи ДДС, както и в частта, с която е променено съдържанието на кл. 43 от ЕАД № 10BG005808H0115138/02.10.2010г. с код 3.

При този изход на спора и с оглед изрично заявените претенции на страните по делото, на същите се дължат разноски. От жалбоподателя са направени разноски за държавна такса в размер на 50,00лв., за превод на документи в размер на 153,00 лв. и възнаграждение за адвокат в размер на 300,00лв. Уваженият материален интерес е в размер на 2003,00лв., с оглед на което минималният размер на адвокатското възнаграждение съгласно Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 260,00 лв. Предвид обстоятелството, че жалбата е частично основателна, съдът намира, че следва да намали размера на възнаграждението до минималното за уважения материален интерес. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. Т. Л. ООД, [населено място] решение № 9600-0409 от 14.11.2011 г. на началника на митница Столична, в частта му, с която определена нова митническа стойност на стоките под номера: 20;22;25;28;31;33;35;37;46;48;54;56;57 и 58 по ЕАД № 10BG005808H0115138/02.10.2010г. и на Г. Т. Л. ООД е определено задължение за публични държавни вземания в размер на 2003,00лв., представляващи ДДС, както и в частта, с която е променено съдържанието на кл. 43 от ЕАД № 10BG005808H0115138/02.10.2010г. с код 3.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Т. Л. ООД, [населено място] срещу решение № 9600-0409 от 14.11.2011 г. на началника на митница Столична в останалата част.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на Г. Т. Л. ООД, [населено място], ЕИК:[ЕИК] сумата в размер на 460 (четиристотин и шестдесет) лева, представляващи направени по делото разноски.

ОСЪЖДА Г. Т. Л. ООД, [населено място], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Агенция

Митници сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението.

Административен съдия: